

#KLOOIENMETCOMPUTERS

ARNOUT VAN KEMPEN OVER ROMMELEN IN EEN DIGITALE WERELD

Een nieuw magazine, een nieuwe rubriek. Ooit begonnen voor accountants met interesse voor 'het digitale', gaan we vanaf 2020 verder met meer focus op lezers die het leuk vinden ook zelf aan de slag te gaan. Ik wil u nadrukkelijk uitnodigen niet alleen mee te lezen, maar ook mee te doen.

We gaan klooiën met computers. Dat klinkt banaal en dat is ook de bedoeling. Geen hoogdravende vaktechnisch doortimmerde verhalen, geen diep respect voor ICT als een wereld waar we vanaf een afstandje met diep respect naar moeten kijken. Nee, we gaan lekker rommelen in een wereld die interessant is en enorme mogelijkheden biedt, maar die bestaat uit simpele elementen waarmee we gaan stoeien. Met veel momenten dat we de hele troep het raam uit willen gooien, en zo nu en dan de euforische voldoening dat het werkt. En vooral: pret hebben als een dertienjarige.

Daarover gesproken, toen ik dertien was wandelde ik net een jaar of twee rond in deze wereld. Op school hadden we een lokaal vol TRS-80 computers, waar je op los werd gelaten zonder lessen of welke structuur dan ook. Thuis had ik een bordje van een ZX-81, een daaraan gesoldeerd terminal-toetsenbord en een enorme buizen-tv. Het was

de tijd van voor de IBM-pc, de 8-bits revolutie die door Tandy en Apple was gestart begon net lekker op gang te komen. De Commodore 64 en de ZX Spectrum zouden al snel de dominante computers worden voor hobbyisten.

Veel mensen van mijn generatie leerden voor het eerst programmeren in BASIC. Voor de fanatiekelingen volgde dan veelal Z80-assembler of bijvoorbeeld Pascal. Met de komst van de pc werd de basis de 80x86, MS/DOS en gwBASIC, C, Pascal en Assembler. Mooie tijden. Maar ook voorbijgeen tijden. Voor deze reeks ga ik mogelijkheden verkennen die voor mij ook nieuw zijn, dus u en ik kunnen samen optrekken. Wat hebben we nodig?

Om te beginnen een modern maar toch eenvoudig computersysteem dat u de mogelijkheid geeft door de mooie grafische buitenlaag heen te breken. Windows is daar niet zo geschikt voor, iOS en Android nog minder en MacOS eigenlijk ook niet. Mijn keuze is Linux. Dat heeft de kracht van Windows, maar de toegankelijkheid die ik nog van MS/DOS ken. Als computer heb ik voor de Raspberry Pi 4 gekozen. Krankzinnig simpel en goedkoop en toch een volwaardige computer. Solderen is niet mijn grootste hobby, dus ik ga voorlopig niet aan de slag

met sensoren en robotisering. Ik wil vooral de moderne opvolger van BASIC onder de knie krijgen. Dat betekent dus Python leren. En wellicht later C weer eens ophalen, als Python niet krachtig genoeg blijkt. De Raspberry Pi 4 heeft enorm veel mogelijkheden om data met de buitenwereld te delen, dus daar ga ik zeker mee aan de slag. Mijn dagelijkse werkpaard is al enige tijd geen laptop meer, maar een iPad Pro. Daarom lijkt het me ook wel aardig om te zien of ik de Raspberry Pi kan koppelen aan de iPad. Genoeg te doen dus voor 2020! ←